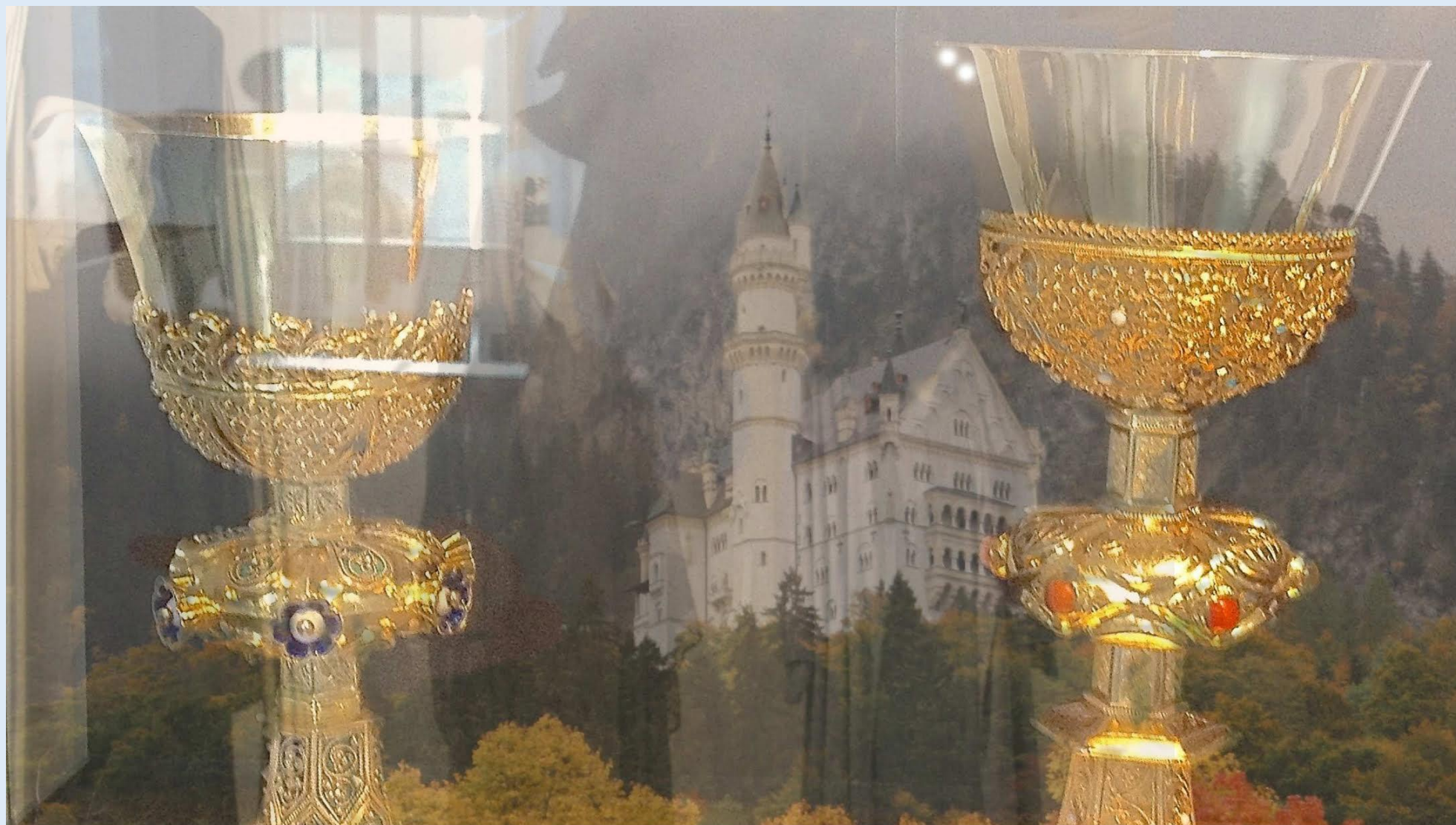

Reflex 8. årg. nr. 32, december 2015 57nord.dk

Reflex 32

KOLOFON FOR TIDSSKRIFTET REFLEX

REFLEX ER ET TIDSSKRIFT MED DIGTE, ARTIKLER OM LYRIK, ANMELDELSER OG ANDET SOM MÅTTE INTERESSERE DIGTERE OG LYRIKELSKERE.

REFLEX ER ET IKKE-KOMMERCIELT TIDSSKRIFT SOM UDGIVES AF POETKLUBBEN 57° NORD.

REFLEX IS A DANISH NON-COMMERCIAL E-ZINE WITH AND ABOUT POETRY. THE E-ZINE IS MADE BY THE POET CLUB 57° NORD.

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR: SEAN RYAN BJERREMAND

REDAKTION: JAN NYGAARD, KELL IVAN T THYGESEN, SEAN RYAN BJERREMAND OG LUCHESSI MONTECILLO

REFLEX UDGIVES I PDF-FORMAT. PDF'EN ER VELEGNET TIL PRINT, MEN KAN INDEHOLDE INDLEJREDE MEDIEOBJEKTER MED LYD/FILMKLIP. DET ANBEFALES AT ÅBNE FILEN DIREKTE MED DEN NYESTE ADOBE READER.

COPYRIGHT 57° NORD 2015 OG – PÅ DE RESPEKTIVE VÆRKER - KUNSTNERNE

KONTAKT: REFLEX@57NORD.DK

[HTTP://57NORD.DK/TIDSSKRIFT.PHP](http://57NORD.DK/TIDSSKRIFT.PHP)

ISSN: 1903-0738

FORSIDE OG BAGSIDE: KELL IVAN T THYGESEN
FOTO SIDE 5 : SEAN RYAN BJERREMAND

Indholdsfortegnelse:

Side 3: Peter Albrechtslund

Side 4: Katrine Lund

Side 6: Henrik Giversen

Side 9: Anett Sällsäter Christiansen

Side 10: Anja Wadum

Side 11: J Nyd

Side 12: Eri Neja

Side 14: Søren Gehlert Schmidt

Side 15: Kell Ivan T Thygesen

Side 16: Kell Ivan T Thygesen ft
A.M.W.I.M.

Side 20: Anni Birgit Sørensen

Side 21: Poul Høllund Jensen

Side 22: Luchessis Univers

Side 27: Artikel om 9000 Ord v/ Lene
Høg

Side 28: Leif Achton-Lynegaard

Side 29: Lene Julskov Krøyer List

Side 31: Oscar Vela

Side 33: Tomas Dalgaard

Side 36: Nete Krøll

Side 37: Mikkel Grøn

Side 39: Sean Ryan Bjerremand

Side 40: Tommy Flugt

Side 41: Thorvald Berthelsen

Side 43: Steffen Weiss

Side 45: Jørgen Wassilefsky

Side 46: Kamal Ahmane

Side 48: Daniel Mantel

Side 52: Birger Juel Jensen og
Karen Stoltze

Side 53: Jørgen Wassilefsky

Side 54: Appendix

Peter Albrechtslund

Som den reneste sne

Du kom
som den reneste sne
renere end de sneflokke
du havde fulgtes med
og leget med undervejs

Du bragede ind i vor verden
og spurgte med dine blå øjne:
"Har I ikke altid kendt mig?"

Katrine Lund

Fairytale magic

In the movies
The hero gets the girl
In the movies
Love is always
At first sight
It's like a fairy tale
On crack
Only impossible things
Happen
As long as it's not
Bad

We learn a thirst
For an unexisting
Thing
Truth is
Love can
Be both cruel
And good
But we run
Towards the beauty In
the film
Until the day
we realize
We're only running
Towards the lie

Katrine Lund

Unique

Trying to be
Unique
In a world
Full
Of wonders
Is like
Trying to be
An outstanding
Drop of water
In an ocean

And even as
Narcissistic
As it sounds
I dream
Of being that
Lucky drop
To fall
Alone
In the
Desert

Henrik Giversen

Digteren fik en glorie

Jeg har altid gerne villet være god
også når jeg ikke har været det
Mine mønter har altid ligget løst i lommen
når jeg har passeret trængende
og jeg prøver at være mere høflig over for hjemløse
og over for børn
og over for gamle
end jeg er over for alle mulige andre

Jeg kan huske hvordan da min Farmor
i sidste del af sit liv var sengeliggende
hvordan jeg da tog ud til hende regelmæssigt
når det var weekend engang i mellem
og bare sad ved sengen ved siden af hende et par dage

Jeg kan huske hvordan det har givet mening for mig
Det har altid været federe at kunne træde til
end det har været at svigte

Det tror jeg er meget normalt

Men en dag fik jeg en glorie
Det er ikke så normalt
Jeg ved ikke helt hvordan
jeg ved kun at jeg i en periode på tre uger
havde været god hele tiden uden at tænke over det uden
at tænke over hvorfor eller
hvordan eller af hvilke motiver
og pludselig en dag så var den der –
hang dér over mit hoved med sit skarpe lys
og brændte alt håret på min isse bort

Det var svært at cykle med den om aftenen
bilerne slingrede når de kørte forbi
jeg var til fare for trafikken
folk råbte efter mig på gaden
eller blev aggressive eller måske misundelige
eller de begyndte lige pludselig at opføre sig
som om jeg havde svaret på alt
og alle universets gåder

Henrik Giversen

Lige meget hvad jeg gjorde
kunne jeg ikke slippe af med glorien igen
hvis jeg spændte ben for én og han havnede på hospitalet
mødte han sin kommende kone dér og blev siden meget
lykkelig

Hvis jeg sagde noget for virkelig at såre folk
kom de altid senere
og sagde til mig at det var faktisk lige dét
de længe havde trængt til at høre nogen sige til dem
og at jeg havde hjulpet dem videre
i deres personlige udvikling
og de takkede mig mange gange
og min glorie skinnede bare stærkere
og stærkere af det ...

Først da jeg gik meget systematisk til værks
fik jeg endelig slukket for lyset i min glorie –
I tre uger slog jeg hver dag en kat ihjel
for derefter at spise den
Så forsvandt min glorie endelig

I dag står det i politivedtægten
at jeg altid skal gå med hat
hvis glorien pludselig skulle springe frem igen
og bryde ud i lys lue og forstyrre trafikken
Jeg er stadig skaldet på toppen af hovedet
på grund af skæret fra dens klare kosmiske hvide skarpe
lys
og jeg har mange skuffede disciple i dag –

Jeg kan ikke sige jeg var glad for at have den

– Jeg kommer til at tænke på to legender
den ene er fra middelalderen
den anden er fra Kina
I den fra middelalderen bli'r Frans af Assisi så hellig
at fuglene begynder at flyve ned og tale til ham
I den fra Kina er der også en hellig mand
som fugle og blomster begynder at bøje og føje sig efter
men da han så bli'r *endnu* mere hellig
og går *endnu* mere i ét med universet
og forsvinder ind i det
forsvinder deres interesse igen
og han får lov at gå i fred

Jeg siger ikke at jeg er hverken det ene eller andet

Henrik Iversen

Jeg er en ganske almindelig mand
Jeg er i hvert fald ikke nogen hellig mand
som med stil og naturlig elegance kan bære en glorie
uden at komme til skade af det
Jeg er bare en helt almindelig mand
som ved et uheld fik en én
og heldigvis slap den igen

Anett Sällsäter Christiansen

Staden ovan molman

Lykkelige erindringer – lykkelige stad er nu væk.
Lykkelig gade findes ikke mere du har forsvundet, alt er blevet
stille.

Alt er væk, det er så men alligevel kan jeg ikke forstå en idyl
som jeg mente var min stad.

Tiden, den går.

Stilhed og stemmerne er taget – min barndoms lykkelige tid
og højt over mit hoved er alt forandret
– forstår det ej.

Anja Wadum

Søndag

Din formålsløse tilgang æder mig op.
Din ligegyldige ineffektivitet fremstår harsk i min lugtesans.
Dine efterdønninger af lørdag synes vage,
og din snarlige død
værdig en ofring for mandag.

Mandag suger din sjæleløse beskedenhed
og virker dynamisk at se frem til.

I dag lever jeg ikke i nuet.

J. Nyd

Så levende en skulptur

mit ansigt er dækket af pigtråd
jeg prøver at smelte den
måske så
vil jeg mærke kærligheden

Eri Neja

1.
mine øjne er ikke dine øjne

og dine ikke mine
vores øje
findes ikke
kun ordene er mellem os
som perler på snor
fra mund til øre og tilbage igen
færdes de og afkodes i min rygrad
som associationer og dødsyge bemærkninger
om min fremtræden i øvrigt
eller andet godt fra havet omkring mig
så vildt i oprør eller tungt som bly
skvulper de dovent
i mine celler og dit skøds kød
så grænser forsvinder mellem havet og os
mellem dig og mig og vi svømmer
som besjælede atomer gennem kinesiske
mure og besøger hunden eller planeten pluto
med sølvtråden bølgende efter os
helt ind i pentagons arkiver hvor vi keder os
gudsjammerligt

Eri Neja

indtil vi møder peter pan og alle børnene
 hånd i hånd med hund og plysbjørn på eventyr
 som også vi forlader vore skyldnere
 og leder os i fristelse efter fristelse efter
 fristelse ind i vaticanet hvor paven spiller pik
 bag gardinet men det er for billigt
 vi flyver videre
 overvejer
 om det er tid at vende om
 blive kød
 blive to
 lytte videre

2.

vi rørte hinanden

i ugevis
 af sagte hud

om min elskede
 var der spundet varsomme
 landskaber

hvor sneuglen jagtede
 musens piben
 rørte vi hinanden

på sletter af fugtigt skind
 spiste vi agern og drak bog

til vi mætte måtte skilles
 tamme og stumme bange
 for ulve

Søren Gehlert Schmidt

demon by demon

a sentimental journey
to nothing and nowhere
who raised me and
showed me a splinterless path
to hell
(btw: thx a fucking bunch)

you fall asleep with your
finger on the rejection button
bonfires of bygone glowing in
your sycamore
eyes, demon to

demon, this fall was
predestined for gracefulness
demon by demon
mistake by mistake

inland catastrophies

costco wholesale

I married the mysterious
girl from Costco
then I married the rain
I am narcotic longing and
fretless days
on the beach
my lips carry blood
from Cancun to
Colchester I married the
mysterious girl from
Costco
and every dawn
from now on
is drizzle
godforsaken drizzle
narcotically yours

behind with horses

in flower we trust
and mudface is
stark, my hands
frail from the beating
of 7000 hearts
inside the unattainable mall
outside: me
unflowered
outflowered
a cup of sake
a million miles
from my favorite japanese
wording
the wording is my sword
I fall behind with horses

Kell Ivan T Thygesen

ved vuggen

talte idag
med min datter
for første gang
som astrologisk kyndig
og følte glæde

det var korrekt
at vente
de godt 35 år
skønt Uranus vågede
ved hendes vugge

man må vente
med ting
som modnes
og kun forstås
udover objektet
mig

Kell Ivan T Thygesen ft MAFIM

Fra et lønligt kammer i Europa

Kære venner, vogtere af menneskehedens menneskelighed.

Jeg har her kaldt jer sammen igen for at høre om jeres bidrag og syn på tiden siden vort sidste møde for nu 14 år siden.

Da vi skiltes sidst, var det med det opdrag at finde nye kandidater til at supplere vores kreds, da menneskeheden stod for at skulle gøre landvindinger indenfor områder, der for den ledede makrodel af befolkningen, tidligere havde været dem forholdt.

Magtforholdene er gennem alles adgang til massekommunikation, som vi forudså det dengang, nu for første gang nogen sinde i makrodelens hænder i største delen af verden.

Hvad vi nu kan forvente er at makrodelens decimerer sig selv til en ny microelite, da makrodelens for langt den største part vil formomme sig, hvis de ikke formår at overhøre deres egen støj.

Sidemandsoplæring vil blive til aflæring, alt på bekostning af mesterlære, da det at lede bliver et dag til dag projekt. Konkurrence og overbud vil få overhånd, og deri ligger faren for at køre af sporet, ved goldt at fortsætte en succes ud ad tangenten, med alvorlige konsekvenser for individet selv og dets eventuelle følgere til følge.

Vildveje vil florere og parolen den ene dag vil ikke være at kende den næste, da ingen ved hvad og hvem der popper op og byder sig til i morgen.

Vores ellers succesfulde eventyr om ulven der forførte den unge pige i skoven, og ved jægerens indgriben kom så tragisk afsted bagefter, er i dag, i ramme alvor, fremstillet som blasfemisk, da ulven som stamfader til hunderacen - i dag menneskets bedste ven - også skal have lov at udleve sin drøm.

Pigen burde bare tage ja-hatten på, for ulven vil hende jo bare, Sit!, eget bedste. Det bør ikke have så uheldige konsekvenser.

Vores mandat er, som jæger, at imødegå, at disse hændelser, trods fatale, alligevel ikke bliver uoprettelige. Der bliver tale om en indsats på så mange platforme og niveauer, at vi i vores lukkede kreds snart vil blive for få.

Vort motto er jo: "Jo færre, jo stærkere", men den næste tid vil byde på så meget støj på de ydre linjer, hvorfor en kulturlavine ikke vil kunne imødegås af enkeltpersoner alene, men kræver en videre forståelse, hvor ingen, selv i den bedste mening, stiller menneskets væsen åben for dyrets regimente.

Ja, værsgod at træde frem, Mester Tomas Quist. Syng ud.

Jo da, jo da, tak for ordet.

Jeg vil her tale om religionens rolle. Den har siden Arilds tid, hvor vi gik fra at være en flok med udelukkende gutturale strubelyde, til at være et folk med et artikuleret sprog, været menneskets rettesnor og trøst i hverdagen, samt ved de fremadskridende højtider spredt over året og igennem livet.

Verden er dog i sin nyvundne globale struktur et overmodent konglomerat af monoteistiske og polyteistiske religioner. Dette tolkes derhen af mange, at de alle er usande, da de ofte henter deres kraft og berettigelse ved ikke blot at være den nødvendige sandhed, men oftest den eneste sandhed.

En religion er ikke en grund i sig selv, den er mere at se som en komplementaritet, en slags fuldendelse. Derfor må enhver religion forny sig over tid, eftersom alt andet udvikler sig. Det må være synspunktet for et oplyst menneske i dag.

Mennesket har, ved at aflure naturen dens regelmæssighed og dens tilpasningsevne, kunnet sætte sig ud over den, i en mere eller mindre grad, i kortere eller længere tid. Men et a-religiøst menneske vil være et ensomt menneske, et ynkværdigt menneske.

A: En religion er altid manifesteret som et tidssvar for den lokalitet den bliver åbenbaret i.

B: Enhver skriftreligion rummer derfor i sig en grænse for udbredelse, hvor den løfter i bred forstand og skaber fred.

Kell Ivan T Thygesen ft MAFIM

Naturvidenskaben har, som vi så på det under det sidste møde, i længere tid haft vækst og havde allerede da de facto overtaget religionens plads i store dele af verden.

Med naturvidenskabens åbenlyse succes bredte afmytologiseringen og a-religiøsiteten sig ekspansivt, også blandt de mindrebemidlede folk i verden. Dette selvom vi ved at fædrene til de store landvindinger på området i deres tid også bekendte sig til nåden og verdens åndelige sammenhæng.

Den naturbaserede videnskab alene har kun et fuldgyldigt svar for mennesket i opgangstider, og er derfor afhængig af vækst og ubegrænsede ressourcer for at bevare kontrollen, og efterlader store befolkningsgrupper uden hverken et reelt materielt fysisk endsige åndeligt håb.

Den lette løsning er naturens droger på godt og ondt. Men hvor en religion holder livslangt, holder opium kun meget kort tid, før den begynder at tage mere end den giver.

De polyteistiske ur-religioner er altid ved hånden, men rummer ikke i sig selv en struktur der modsvarer den nutidige globale virkelighed.

De monoteistiske for deres part rummer mere struktur end godt er og er deraf klart de farligste for den globale tanke, da de, frigjort fra naturen og dens iboende polyteisme, foregiver at være universelle. Derved rummer de den blinde fanatisme gennem magt for magtens skyld.

Af de monoteistiske er jødedommen at regne for en lokal religion, der ikke primært støttede sig på verdensmagt som ydre mål, men med sit indbyggede axiom om, at være alle andre religioner overlegne, som udvalgt, ikke blot som individ, men som folk, rummede den et latent kim for religiøs hegemoni.

Med tiden udviklede der sig da også - på trods - to succesfulde makroreligioner på den selv samme rod. Disse tjente i deres udformning to forskellige formål.

Den første udviklede sig under et brutalt pluralistisk imperium, der ubestridt herskede over den da velkendte verden. Svagheden ved dette imperie var, at det, som naturvidenskaben i dag, i sig selv var åndsløst og lovene, som regulerede de menneskelige relationer, dengang som nu, var menneskeværk, der baserede sig på menneskets natur.

Denne religion vandt styrke gennem sin åndelige kamp mod et afsindigt styre, men mistede sin dyd, da den gik i seng med fjenden. Den blev omklamret af den verdslige magt og derpå kanoniseret på styrets præmisser.

Jalousi og sidemandsaflæring begyndte at florere, og den åndelige kamp blev en ensom kamp mod naturen i en selv. Den ydre 'åndelige' kamp blev kæmpet på skrømt for landvindinger og magt.

Hvad man ikke formår at afdække og kontrollere i sig selv, møder vi jo gerne i det ydre, og der opstod parallelt en anden udformning af den monoteistiske idé.

De bærende elementer blev her lagt i en ydre underkastelse. De egne indre anfægtelser ville her ikke kunne udgøre nogen risiko for samfundets stabilitet, hvis de forblev stækkede, og allerbedst ufødte.

Disse to stammer på den gamle rod voksede sig store i områder hvor de fandt genklang, som svar på åndens svøbe - de naturligt udbredte rusmidler. Hvor den første vandt værdi i kulturen, hvor det naturlige droge var udadvendt, og det anden hvor det naturlige droge var indadvendt.

Kristendommen passede som hånd i handske med de selvhævdende, men primitive, alkoholkulturer og Islam som handske om den forfinede, men verdensfornægtende hånd, der herskede i cannabiskulturer. Der blev ro på organisationen, og det var i sidste ende i både elitens som alle andres interesse.

At de to verdensreligioner så udviklede jalousi og had til hinanden, som værdige opponenter, blev naturvidenskabens lykke. Som vi hver især og sammen i vores orden vogter over vigtig hemmelig viden, gjorde religionerne det også. Det der var forbudt hos den ene, blev bevaret hos den anden.

Det er tid at sige tak for kampen og vende sig mod den egentlige kamp mod naturen, i og omkring os. Vi er ikke alle her rundet af en privilegeret elite, men er blevet kaldet til at søge, og derpå blevet vist nåden til at finde vejen her. Hertil hvor ingen vej findes, og som vi derfor heller ikke kan vise den for nogen anden.

Orden i kaos findes der ingen opskrift på. Mennesket må finde sig selv. Mennesket må finde sin egen

Kell Ivan T Thygesen ft MAFIM

komplementerende religion, der kan gøre det fuldkomment - i ånden. Det er det der er vores opdrag, så der igen kan blive ro på organisationen.

Vi kan dog afvise vildveje, ved at være ukurante størrelser i modstandermagternes generaliseringer og dommedagsprofetier. Et menneske der hviler i sig selv og sin tro, og ikke kaster skygger omkring sig i et større billede, er en velsignelse for enhver i ethvert samfund.

Tak til Mester Tomas A Quist, for atter at have oplyst os ud fra sine grunde til at være en skattet sanger i denne kreds.

Næste sanger i vor midte: Mester Per Dall.
Vær så god at træde frem.

Ja, har man sagt A og B, må man også sige C, som det så rigtigt siges i verden omkring os.

Altså, C: Kun en tåbe frygter ikke havet.

Brugt axialt metaforisk på verdens nuværende situation taler det for, at vi må være særdeles forsigtige med at udfordre de overleverede religioner. De har i deres tid skabt vækst og rummer enorm enerti og formår ikke en hurtig opbremsning.

Det er heller ikke i vores interesse, da kun en symbiose med de overleverede religiøse drømme kan sikre, at det ikke er i denne omgang gennem en global katastrofe at naturen tager tilbage, hvad den på længere sigt besidder på denne klode.

Vi hører måske ikke til eliten, men alle har vi dog fået en uddannelse. Jeg for min part har ikke et problem med skriftreligioner, da jeg som i ved er ordblind. Det har derimod været en øjenåbner for mig, at læse i naturens bog, og dertil regner jeg også mennesket.

Naturen har så meget at give, men har samtidig erkendt sin begrænsning. Naturen ønsker mennesket skal fuldføre sin mission og befri den for dens egen natur.

Under naturvidenskabens regimente de sidste tider er det gået tilbage for menneskets åndelige formåen, og mennesket nærmer sig tidligere stadier af dets udvikling, men med større emanciperede kræfter at administrere.

Når mennesket bliver alene, eller blot føler sig ensom i en for stor verden, er det som at blive udsat for svigt. Det har kun sin egen iboende natur at falde tilbage på. Det større billede udviskes så rummet - og tiden - føles knap.

Jeg er meget bekymret over at børn, der nu, i sin iver efter at blive selvrådende, beroende på angst, forcerer sin kropslige udvikling. De bliver, flere år før end det, da jeg var barn - for blot nogle få århundreder siden - gjorde sig gældende, kønsmodne voksne.

Og det uden at have lært at stå på egne ben i hverdagen, og derfor også uden at kunne blive regnet for og blive respekteret som sådan. Vi har idag også at gøre med voksne børn.

Jeg ser en hønsegård med hurtigtvoksende kyllinger, der ikke har udviklet bentøj til at bære sin krop. De falder, hvis de ikke har hinanden at læne sig op ad. De stiller et naturligt krav til deres omgivelser. De vil bæres.

Hvor kulturerne tidligere indeholdt en oplæring, indtil man ud fra ånden var klar til at bære et ansvar, er barnet idag blevet gjort afhængigt. Næste naturlige skridt er kamp og fjendtlighed om opmærksomheden og i sidste ende om de materielle ressourcer.

Religionerne i deres autoritære form har, sammen med naturvidenskaben, skabt en over'produktion'.

Opfyld verden i mit navn, hedder det, men da den allerede er fyldt, kræver det mange år med naturlig afgang, samtidig med at naturen som før nævnt kræver sin ret om flere og flere ressourcer.

Vi må rejse os ved det træ vi er faldet, og religionerne må sadle om og prædike den nødvendige lære for dem der stadig vil høre.

Vi må være lydhøre og hjælpe, hvorfor vi må ruste os til at være lydhøre. Det kræver dygtige 'mediatorer', for at kunne demontere den naturligt egensindige drift i en ny orden.

Vi i vores kreds har lært at leve nøjsomt blandt menneskene, da vi hver især kender vores værd, gennem den omvendt proportionale virkning, ved at hvile i sig selv og kunne stå alene. Kæmpen fælder sig selv. Men kun en tåbe frygter ikke havet.

Kell Ivan T Thygesen ft. MAFIM

Tak til Mester Per C Dall. Tak for en nødvendig opsang. Den gik lige til hjertet, specielt da for de af os, der stadig har en aktiv livmor. Vi vil nu gå over i gralsrummet for i stille ærbødighed at stille vores sult.

Senere vender vi tilbage her for at give ordet til nogle af de nye kandidater og høre, hvordan de har og i fremtiden vil tjene menneskeheden med at bevare sin menneskelighed.

Anni Birgit Sørensen

Midnatsblå

Stille by, omsvøbt af dyb harmonisk aftenro
 midt i dette næsten lydløse skønne sceneri
 englemildt ventende den tavse tålmodige tro
 lyder sagte fredfyldte fjerne fløjtetoner
 vinrøde rosenblade drysser fra håbets bro
 en vrimmel af hastigt forbigasserende liv
 falder sneens mange tåreperler så glad og fro
 fra den midnatsblåsorte høje himmelhvælving
 blinkende, glimtende evig stjerner højt de lo
 gennem deres gennemsigtige dybblå uendelighed
 skinner livets lys underfuldt nær serafers bo
 på trods af døden bag alt, et vidunderligt skue
 skygger svinder synligt bort, hvor kærlighed gro
 et strålende kors så klart fremtræder i herlighed
 stolte spankulerende påfugle på byens tage, monstro
 en lysende smilende halvmåne, hovedet lidt på skrå
 himlens skue; Pegasus stærk og modig, drømme varetog
 håbende harpeklang, forfriskende kulde vækker blidt
 et træ vokser med sine rødder ind i himlen – jo!

Livslys

Det levende lys;
 en brændende flamme.
 Øjeblikke ladet med rigdomme;
 hjertets skjulte skatte.
 Glædens varme glød;
 intense momenter bliver til
 insisterende magiske minder.
 Kærlighedens modige styrke;
 venlighed oplyser mørket.

Paul Høllund Jensen

1.

Hvad betyder det at skrive på en ø?

Om øen endvidere er brofast
eller kun kan nås med færge?
Kan ord forankres på øen jeg nu forlader?
I de fastboendes foretagsomhed
ved boderne mellem skibet og byen?

I silhuetterne af træer
der smelter sammen
med lugten af nedfaldsfrugt?

2.

jeg skøjter
på gul raps
hoved og arme
synker
i hårede
stængler
blade kiles
i tåvinkler
ansigt
mod knækkede blomster
månen gør sig klar
til sin kolde lampe mod
min nakke

3.

Sidder på en restaurant
Dugen bliver mere og mere ternet
Så kvadratisk
at et barn begynder at græde
Mønstrene på dugen svulmer og
indrammer
den kluntede dreng der lige har mødt en
pige manden der sidder tilbagelænet over
for sin kvinde
Hvordan tale med sin partner inden
forholdet reguleres af adfærdsregler ?
Drengen ved det ikke
Derfor vil han huske denne aften

Luchessi 's Univers

Tegninger af Luchessi Montecillo med tekst af Sean Ryan Bjerremand

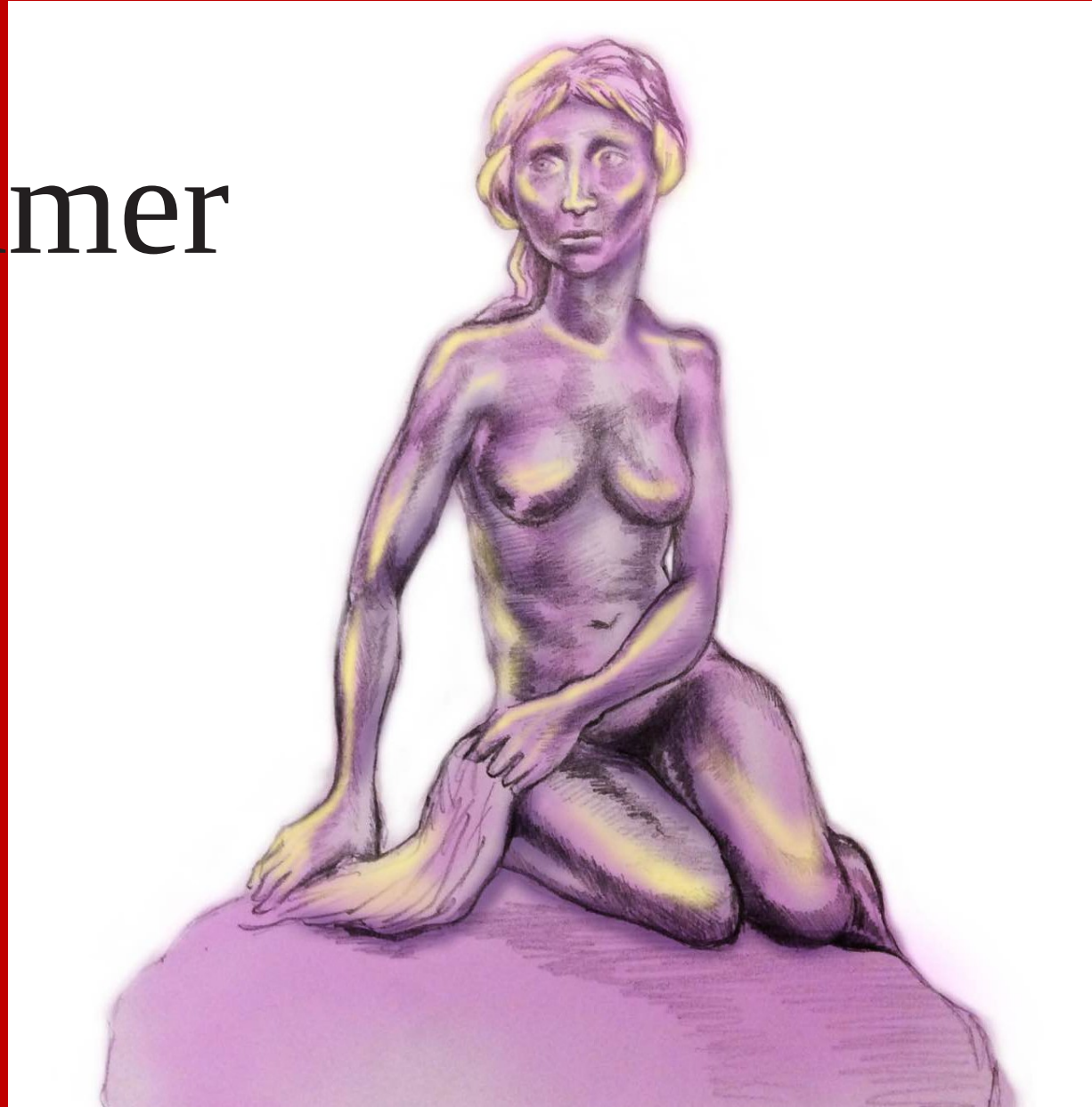
**Giv mig kærlighed
og ikke piskeslag**

Jeg omfavnes af dit blik og din sorte kjole
og din fyldige barm
minder mig om længsler efter noget
der beskytter mit hjerte

Kold sommer

Varme drømme
og kolde fronter
Nøgne sandheder
om tomhed i
hjertet
og øjets mangel
på tro på hjertets
drømme

Artikel

9000 ORD fylder Aalborgs byrum med lyrik

Af Lene Høg, formand for og stifter af 9000 Ord.

Siden 2010 har 9000 ORD huseret i Aalborgs litterære miljø.

Vi har lagt os i den litterære sele for at fylde byens rum med oplæsninger, events, poetiske gallerivandring, lyrik & musik med meget mere. Alt sammen for at fremme genren lyrik og vise, hvor god en figur den gør som stemningsskaber – og hvor godt den går i spænd med andre genrer som maleri og musik.

9000 ORD er organiseret som en forening for både digtere og digtinteresserede. Medlemmerne mødes 4–6 gange om året og fostrer idéer til nye arrangementer i byrummet – gerne i samspil med caféer, spillesteder og kulturinstitutioner.

Hvert år bidrager 9000 ORD til Nordjyllands store litterære event, Ordkraft, med et særligt tværgående tema under overskriften "Ordkraft X".

Alle kan melde sig ind i foreningen via hjemmesiden 9000ord.dk og på den måde bakke op om foreningens arbejde og eksistens.

Leif Ahten-Lynegaard

INGEN UD GANG

når menneskehavets bittesmå
 uhyrer dionysisk bevæges til
 en aborterende strøm i vredens
 harnisk
 nøgne skrøbeligt balancerende
 helt ude på kanten
 et vulkanudbruds gyldne glødende
 masse på konfrontationskurs
 mod evigheden i slow motion
 sidste advarsel stop eller vi skyder
 anføreren er den første der falder
 for geværkuglernes blodige kys
 evigt evigt skal han leve
 i gudernes selskab
 rensset og forseglet

CØLIBAT

under usynlig glasklokke står
 strandede støvblomster som
 marmorhvide venus
 skulpturer ikklædte
 spændetrøjer og påfuglefjer
 nattens trancetilstand
 bliver brudt som en hvalrygs
 pludselige opdukken i
 oceanets slumrende overflade
 violiner vil spille den samme
 sørgmodige melodistump til
 strengene brister en for en
 glasklokkeboblens skal
 har slået en revne

Lene Julskov Krøyer List

RAVNE OG HYÆNER

Der er ravne som ikke bør lægge æg
og hyæner som plyndrer reder

Mørket danser angst og ulvevals
Hvalpen kryber sammen i kurven
Den hasper vinduer til
Kryber i ly bag mørklagte gardiner
Gisper frygt og piber drømme
Drømme af pergament og glas

Vuggens sange af håb krakelerer
Krakelerer under knagende trapper
Der er fødder der løber efter døde
Nyfødte døde og knuste poter
De knuser sjæle og sommerfugle
Æder støv fra sommerfuglevinger

Hyænen finder vej til kurven
Han smiler tænder af lyst
Slikker hvalpeører og glatter pels
Natten hvisker ond kærlighed
Der er løfter om hemmeligheder
Der er slanger bag lynlåse

Og slangen hugger i natten
Den hugger i det inderste kammer
Der er kurve der forbløder
Bløder hvalpegråd og liv
Skeletterne stuves af vejen
Der kalkes grave i natten

Mor sover
Far er vågen

Lene Julskov Krøyer List

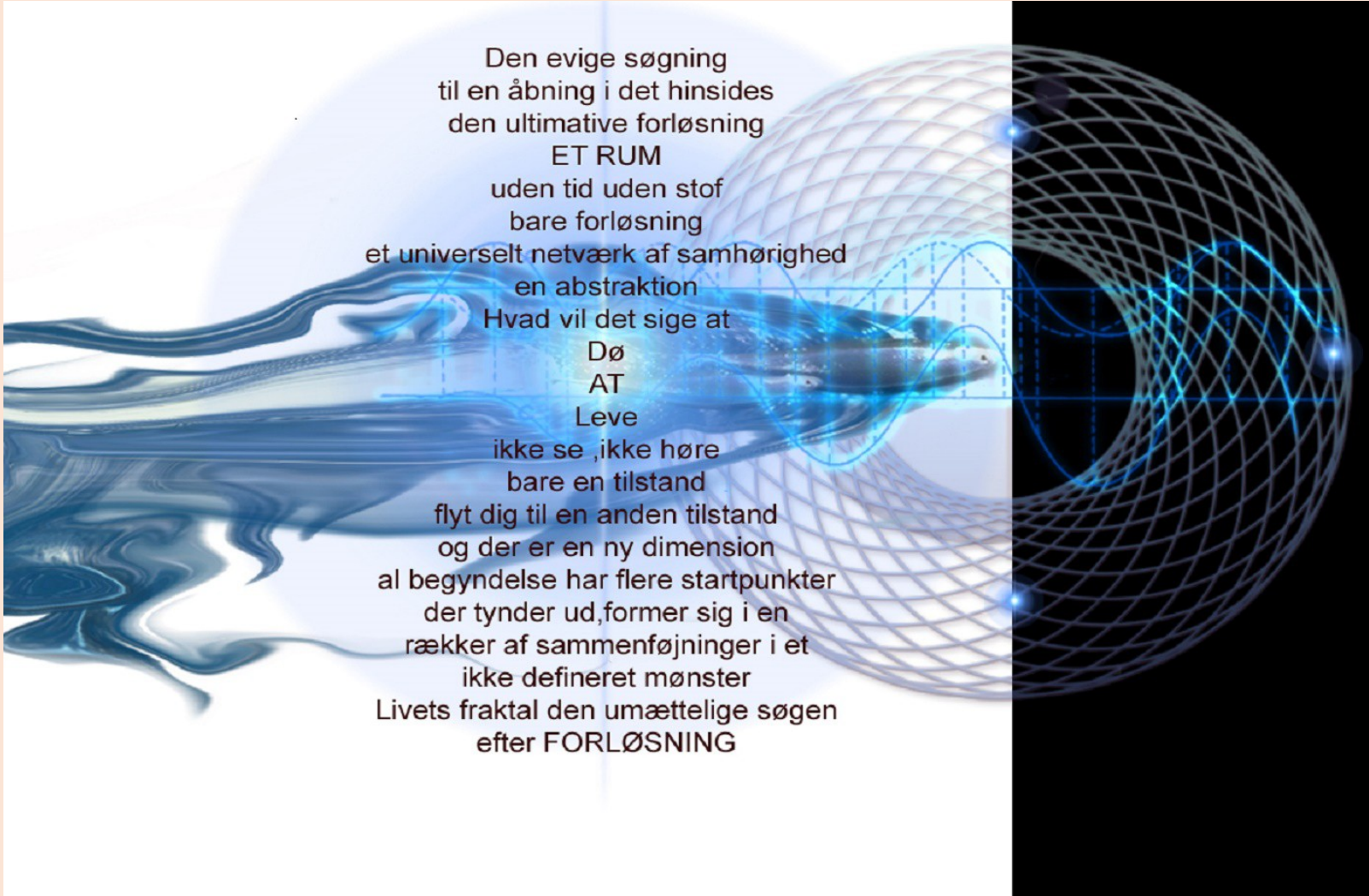
HVALPEN

Hvalpen klynker fra
saksen
Grådige tænder
borer i
vrangvillige knogler
Fordømt blod
siver ud
gennem naive poter
Skinger piben
ætser mønstre i
nattens fløj
Månen spejler
røde judaspenge
Fordærv gennemsyrrer
hjerte og nyrer
Hånden der fodrer
løftes til hug

RATATA – sig Jolly til din hest

Du er noget
der klistrer
og ikke vil
give slip
Dit papir er
fedtet af
Ratatas savl
og skyggen
af Luke,
og hvis bare
du var hurtigere
end den,
ville han nok
ride dig
i stedet for hesten,
men du er
en hund,
og han er den
der er Lucky

Oscar Vela

Den evige søgning
til en åbning i det hinsides
den ultimative forløsning
ET RUM
uden tid uden stof
bare forløsning
et universelt netværk af samhørighed
en abstraktion
Hvad vil det sige at
Dø
AT
Leve
ikke se ,ikke høre
bare en tilstand
flyt dig til en anden tilstand
og der er en ny dimension
al begyndelse har flere startpunkter
der tynder ud,former sig i en
rækker af sammenføjninger i et
ikke defineret mønster
Livets fraktal den umættelige søgen
efter FORLØSNING

Oscar Vela

Stille
 Stille som en blomster knop
 der åbner sig
 for solens første spæde stråler
 Stille
 Som hvirvlen før gråd
 Stille
 som det sidste suk
 Stille
 Som den forelskelse
 der ikke blev gengældt
 Stille
 som tårevædede kinder
 hvor sønnen overmander sindet
 Stille
 Som når katten sniger sig ind på sit
 hytte
 Stille
 Når tanken er tom
 Stille
 Når risheden træder ind
 og jeg ved
 at jeg aldrig ser dig mere

Thomas Dalgaard

Småtingsafdelingen

Måske går jeg i små sko
Men jeg vil ikke være ven med ham
Giv mig en krammer sagde han
Det havde jeg ikke lyst til
Han lugtede af armsved og sagde han var socialist
Smed cigaretpakken på strøget så jeg fortalte ham at sådan noget gjorde
socialister ikke
De ryddede op efter sig selv
Da jeg traf ham sidst drak han min øl
Så ham har jeg lagt på køl

Thomas Dalgaard

Rødgrød med flade

Danmark er et dejligt land hvis ikke du er asylansøger

Hjemløs

Arbejdsløs

Ve dig hvis du kommer i kløerne på behandlersystemet

Og må bruge tiden på kontor rundfart fordi ingen ved hvor de skal sende dig hen

Du er nu nummer nul og kan gå rundt i systemet med uforrettet sag

Gid jeg var rig og rask og kunne sige Danmark er et dejligt land

Herfra hvor jeg står og ser udviklingen udvikle sig fra drøm til mareridt

Ensretning og forsøg på tankekontrol

Statssanktioneret chikane af mindretal

Vi sparker gerne på folk som ligger ned

Det er et nationaltræk vi har til fælles med de fleste andre nationer

Konjunkturbestemt barmhjertighed

Danmark er et dejligt land

Hvis ikke du har noget imod forskelsbehandling og øget ulighed

Tomas Dalgaard

Konkurrencestaten stjæler barndommen fra børnene og blander sig i alt
går i krig på løsagtigt grundlag

Giver Ridderkorset til despoter og handler med de værste regimer fordi der
er penge i skidtet

Sælger arvesølvet og forurener grundvandet

Gyllelagunen 1 2 og 3

Kz høns

Hvor er den højt besungne danske skov blevet af

Erstattet af ensporet motorvej og konforme middelklasse-villakvarterer

Danmark er ved at blive et bananmonarki

Regler gradbøjes og rettigheder forsvinder

Bevares

Ingen bliver hentet om natten

Men det er nok kun et spørgsmål om tid

før vi også synkroniserer os med resten af verden på det punkt

Nete Krøll

1.

Bedårer
Mine
Drømme
Når
Jeg
Spiser
Af
Mine
Ords
Fremtoning

2.

Både
Og
Stjæler
Et
Lysglimt
I
Aftenens
Stille
Glød

3.

Døden
Glemmer
Ej
Mine
Tanker
Af
En
Dags
Jubel
Med
Dig

4.

En
Tåre
Hvor
Glæden
Henter
Sine
Rødder
Samler
Sig
For
Mine
Fødder

5.

Eftertænksom
Som
Næsten
visne
Efterårsblade
Skrider
Mine
Dage
Mod
Et
Hjertes
Hulrum

Mikkel Grøn

Alting vender tilbage det kaldes karma

Han sad i skrædderstilling og mediterede over meningen med tilværelsen.

Han talte ud af næsen og sugede luft i lungerne, hver inhalation af verdensaltet nød han. Han lod den orange ballon der hang over ham og skænkede lysets gave, for at alt der var besjælet og alt der havde ånd. Være en fredet mekanisme for forståelsen af at han var ganske lille og hans tanker var større end hans legeme.

Han kunne føle universets uendelighed. Han søgte at finde sit indres dybeste forståelse af kærligheden, som en fælles følelse af empatien der pakkede hans hjerte ind i vat. Fornemme den spiritualitet vi deler i vores drømme som en fælle meditation over det vi kun kan forstå et strejf af. Dele forståelsen af poesiers blå blomst med andre, skrive det fattelige og nærme sig det ufattelige. For at skabe nye tanker til at skabe den verden omkring os efter den plan vi forpligter os til at være gode mod menneskets jord. Føle verdensaltet strømme igennem kroppen som et guldæg. Der blomstrer op som de blade der spirer i foråret.

Du kom med alt hvad der var dig og hvilket forår blev det. Opnå en opfattelse af selvet som en forståelse af sig selv, som et solidarisk væsen der giver sin del til fællesskabet. I form af de visioner vi skal formå hinandens fredelige sameksistens med. Grib dagen som en gave skænket af stjernestøv, og være det der er større os selv, tanken om det der er muligheden for den fremtidige ide, den mulighed at der kan opstå noget nyt og forunderligt. Befri din hjerne og tro på at det du kan tænke dig, kan blive virkeligt. Finde åbenbaringen af at alt er besjælet alt har ånd, at selv den mindste bille har en sjæl og et levemønster der er et forsøg på at give noget til verden.

Hvert et blad hver et menneske bærer tingen i sig selv videre, om hvert et hjørne du går findes der noget nyt. Man må vriste sig fri af angsten og sætte hjernen fri til at overkomme frygten. For at formå at leve det frie liv, hvor ingen bestemmer over en og man er fri til at forme den tilværelse, de siger mennesker har brug for systemer, jeg siger bare giv dem et ansvar.

Mikkel Grøn

Vi vil leve efter den måde vi selv vil som et frie mennesker selv tage nyskabelsen til at skabe den kunst der vil oplyse vores sind og leve i uafhængighed af det der skræmmer os og propagandere de nyheder der bringer sortsyn ind i vores stuer dagligt. Glem kun din avis der står, kun ondt livet går sin skæve gang, begynd du livet med sang.

Vi må huske den Hiphåb drøm der vil forene os, farvesekmenteringen må ikke splitte os ad, vi må lære at forstå andres opfattelser af verden og opnå en konsensus via at møde hinanden i en dialog der spreder vores fælles optur igennem livets rotation. Hvert individ får lov til at udtrykke sin kunst for at give noget videre til andre. Vi må lære at klappe med en hånd og lave et fredstegn med den anden hånd. Dele livets gave med dem man holder af, og skabe et samfund hvor der er plads til alle opfattelser af den politiske selvforståelse, frygt dem der ingen meninger har og oplys dem. Indse at man skal lære at sige nej, til de der forsøger at undertrykke os, find ind til erindringen af hvad man forstillede sig man ønskede og søg ind til en livsstil og et arbejde der formår at skabe en værdi for samfundet.

Vi må Meditere over selvet som en del af universets evighed, forstå at man kan gribe chancen og formå at skabe, noget stort. Tro på at et stærkt selvværd er med til at skabe et større selvværd. Glem janteloven. Forstå at lytte, når man tier kan vennerne tale, men besvar altid dem der taler til dig med en argumentation der stiller spørgsmålstejn ved den forståelse, der breder viften af dine drømmes påfuglevinger ud, og sig til dig selv du er smuk som du er, fordi vi er mennesker der skaber det samfund vi giver videre til kommende generationer. Lær at Studere livets mangfoldighed og forstå hvad der ligger bag vores selvopfattelser. Vi må lære af historiens fejl og lade være med at gentage dem. #queen in a chess game

Sean Ryan Bjerremand

Spil mig et instrument

Adolf havde en drøm
han vidste bare ikke om hvad
så han skreg og blev hyldet
folket sagde "HEIL !" og drømte om
Lebensraum og ariske supermensen

Og bomberne sprang i Vietnam
da John og Yoko sad med sække over hovedet
og drømte om fred og ingen grådighed
mens fru Cynthia knapt kunne forsørge sin søn

Hvor er vi i mørket?
Skizofrene tåger af virkeligheder der er usynlige

Netanyahu er vred og insisterer på omskærelse
af Vestbredden og Gaza

På ottendedagen skal alle drengebørn under to år
lade livet

Sind kopieres
sind projekteres
sind tolkes og fortælles

Jeg sidder bare her i tågen
og ser hjulene dreje rundt og rundt
drømmer om elskov med en skøn kvinde
og om at kvæle alt hykleri
med de indlysende solopgange

Spil mig en sang, spillemand
og sæt hele verden fri
spil mig et instrument og lad os alle spille med så
sind kopieres
sind projekteres
sind tolkes
og fortælles

Tommy Flugt

1.

At skrive sig ind i dagen
hver morgen er opvågning
igen og igen at se på sprog

At se på sprog hver morgen
er som at vågne igen
og se dagens små nuancer

At læse sig ind på dagen og
løfte sig op i sproget er som
at lære at skrive igen

2.

Aftenblus og havens stilhed
efter nattens mørke kommer
dagens lys

En dag når hadet
er brændt ud
kommer dagen med fred

3.

At holde styr på folk med magt
der ikke lader sig styres
er som at holde dråben
fra sit frie fald
mod vandets overflade
det frie fald der breder sig
som cirklerne i vandet
de undertrykte kan tabe et
valg men ikke den frie dråbe
når den er sluppet løs

–

Den frie dråbes frie fald
ned på vandets
overflade
breder sig som
frie ringe i en
frihedsbølge

Thorvald Berthelsen

Sorte huller

Skyggen rejser sig
fra blå vildspors mørkeleg
og ta'r billedet

Den skygge, der ikke bevæger sig væk fra solen er slem nok. Men bliver den helt væk under dig, har du intet spejlbillede. Gravballemandens hjerne er forpuppet i sex. Han synker ikke ned i mosen men i universets sorte huller af enhver art. Det døde punkt efter den intense indtrængen suger dig mindre end spidsen på en nål, sammentrukket før udstødningens Big Bang, der hurtigere og hurtigere slynger alt længere og længere væk trods tyngdekraften. Nye mønstre af ben og kødædende vækst tegnes af sommerfugles uforudsigelige Kerubflugt.

Døde stjerners
fotosyntese holder
os glimtvis oppe

Thorvald Berthelsen

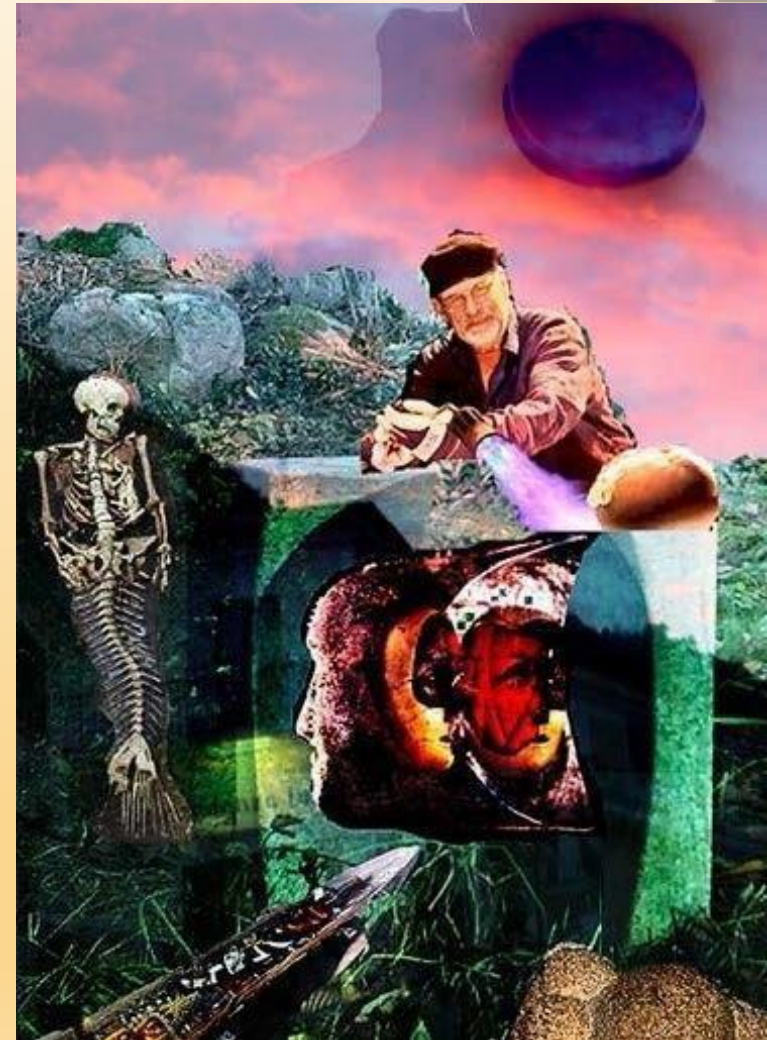
Janushoved

Dobbeltsyn mellem
asken og lavahjertet
brænder øjne ind

Bilen glider gennem strømnedbrud. Nåletræernes
mørke slikker siderne og udvider sig indadvendt.
Glasriget opslugt i universets sorte huller, det
flydende øjeblik glider igennem. Når frem til Åfors'
uventede korona af varmt, stærkt lys og hyttesild
til hjemløse – i et fartøj, der nu er omformet og
krystalliseret i skibets uforgængelige janushoveder,
stiger og baderinges satellithjem

Fartøjet Fønix

Glasskibets kløvning
af glødende mørke i
ovnens nedsmeltning

Steffen Weiss

Cyklus

I.

Døde træer
søvndyssende skov
livløse blade
trætte skyer
hænger halvt på
himlen der er gråd i
luften

II.

Du har ingen identitet
hvisker luften
mellem husene
blinker nattens ruder
hånden på dit hjerte
du skal holde fast

III.

Bølgerne blærer sig
larmende mod molen
de råber storm i dit ansigt
de knuses mod stenene
med overlyd
der er manglende kærlighed
og slappe hænder
et opgivende efterår

IV.

Solen raller i halsen
før den synker
hvisler i vandet
det øjeblik den dykker
i horisontens blå vand
og dine øjnes vandstand
der er lidt over
daglig vande

V.

Der er kysord
i de sidste rester
af det kasserede ispapir i din hånd
det indeholder
et farvel da det sammenkrøllet
synker ned i en tilfældig papirkurvs dyb
og evig hvile

Steffen Weiss

Lykkeskud

I.

Hun har blomsterhænder
og kravler mellem bønnestager
det er hendes lykkeskudte læber
der gør scenariet betryggende
og tomaterne har taget
soldragter på
selvom de er lænkede til væggen
har de endnu ikke mistet lysten
ikke sænket hovederne
der er en peloton af stråler
affyrende skud mod skallen
de skal nok nå at rødme

II.

Gruset knitrer
under ivrige barnefødder
højt til vejrs hviner latter
der løbes højråbte, ét, i kor
efterfulgt af et lille klask
på de sommerbare rygge
under dække af skygge
tygger forældre frokost
råber, pølsehorn, til ungerne
det bliver et stormløb
af hænder mod kurven

III.

Vandposten driver af sommer
stænk af kolde dråber
køler ophedede hoveder
i isvognen langer han
vafles over disken
i baggrunden skriver det
af vandplask
der er gelatine i en rød spand
klar til returløb i strandkanten
rejehop på en varm badebro
er der nogle, der stadig kan huske vinteren?

IV

Og selvom regnen lægger
et mistrøsteligt tæppe
over forstaden
er det gensynet med tagfatlegen under dynerne der glimter i sekvenser
for øjnene
synet af en røv
der danser pogo kan frembringe smil
og tryllebinde
læber i fastlåste smil
og tager vi munden
fuld af kys
danser lykken på væggene kastet op af lysenes
blafren i vejtrækningens kunstige åndedrætstræning

V.

Det ser ud som dansen
hen ad fortovet
foregår i tolvtakts bevægelser fra det nærliggende springvand hvæser vandet fra
ildspyende dragers mund solen har blegnet
de nærliggende bygninger
i dens nedgående lys' trussel propperne har sprunget
på trappeafsatsen
de efterladte ris
mætter fugletunger
hun er lykkelig hvid
og maven er selvforklarende

Jørgen Wassilefsky

Erindring

1.

De mørnede bid erindringens hulrum
Uafhængighed fri af koncepter
et sus over nakken en engels fjer

Glemte ikke oktobers ringe/tilbage
fortvivlelsen over at være til

3.

Lyden af støvler, den svuppende
lyd mod barndom
Løftede med en perlende
stemme/ den
voksnes mørke af
græstotter
mod erindringens svøbe
Kikkertøjne bag
glas
Tilbagelænet
mod nat
Kastede anker sidelæns

2.

Opløsning
Det henlevede i
En stadig tilbagevendende Cyklus af tankespind
Det tingsliggjorte livs Indfarvning af fødder
en glemsel i mørket
tørvemulden
stabet op
drejet, reproduceret ind i drømme, "skjult
bag den tynde hinde mod gråden"

4.

Undfangelsens sæd
i flok, en
tonestrøm
bundet til
hemmelige kilder

Bruser i gyldne sejl

Kamal Ahmane

Kære flygtning

Du flygtede fra bombernes skrald

Du flygtede fra livets fjender
og blodtørstige tyraner
dit folk blev mejet ned
du så massakrer og afhuggede hoveder

Du slap væk med frygten i maven
Og arret i hjertet og sjælen
du slap væk med dine lidelser
og hjemsøgte minder

Du slap væk med dine trætte fødder
tårer i øjnene og et lille barn i dine arme
du satsede alt hvad du havde
for at genfinde fred og dit forsvundne smil

Du viste at havet kunne blive et muligt gravested
men du satsede alt for at LEVE
du overlevede en voldsom sejltur

og med en grådkvalt stemme
udtrykker du din forløsning og glæde

Kære flygtning
Jeg vil møde dig på min offentlige plads jeg
bliver iført mit fine ornament
og min filantropiske stads

Kære flygtning
Vær ikke bange og sky
nu vil du ej fly
du er nu i mine trygge hænder
og min skønne mildere egn
væk fra fængsler, mursten og hegn

Kære flygtning
Jeg vil møde dig, når dagen går på hæld jeg
bliver iført min helende sjæl
Du er hverken forbryder eller kriminel
Din verden var helt obskur
din krop blev skamferet af mange ar
og dine smerter skriger i dine søvnløse nætter

Kamal Ahmane

Kære flygtning

Jeg bliver iklædt min frihedens flig
du måtte flygte fra en krig
Syrien er det land du blev født i
og har tilbragt din barndom
jeg vil give dig min empati
og bliver iklædt din fattigdom
du blev hvirvlet rundt i dit livs labyrint
for dig bliver mit lys tændt

Tyranni og blodbad kan ikke afvaskes ved
dåben du, flygtning fra en krigszone
hvis liv afhænger af plat eller krone

Jeg hører dit skrigende råb
og giver dig et pålideligt håb
der væver sig ind i dine drømme
jeg vil tage imod dig med åbne arme
jeg vil knuge dig kærligt ind i min varme
af min humanisme får du en skude
nyd mine øer, som er så prude!

Daniel Mantel

ALT FOR MANGE ORD.

Jeg ankom som altid et par minutter for sent. Og med mine tanker domineret af kaffe, koffein, at blive vågen; bare nogenlunde fungerende. Formiddag er i min verden frygteligt tidligt. Jeg havde da også overvejet at blive hjemme for at gennemføre mit timelange morgenritual, der ville have bragt mig sikkert frem til begyndelsen af eftermiddagen. Men min ellers dygtigt dæmpede og med årene næsten fraværende nysgerrighed, fik for en enkelt gangs skyld lov til at bestemme. Desuden var der ikke mange meter til mit lokale bibliotek, og et bibliotek er, selv anno 2015 og på trods, et tåleligt sted at være. Det afgørende for min voven mig ud på et sådant tidspunkt, var arrangementets omtale af kaffe: Altså slæbte jeg mig over til bibliotekets 'skrivekursus', endda på en højhellig lørdag. "Skrivekursus"! Med markante anførsels- og udråbstegn. Jeg var lige ved at vende om på de få hundrede meter; ordet "skrivekursus", og da specielt 'kursus', gav mig en blanding af alarmerende allergi og omgående kedsomhed. Jeg havde ikke været til nogen form for "skrivekursus" i over 35 år. Men før jeg var færdig med at bande og forbande mig selv, sad jeg rundt om bordet med de andre deltagere. Mens jeg halvtåget søgte efter og fik raget kaffe til mig, med thermokanden blivende indenfor rækkevidde, fik jeg efter omstændighederne høfligt hilst på forsamlingen. Der var endda et par bekendte blandt de fremmødte, og resten var da navne jeg havde hørt før. En af dem havde dagens program; fortalte om skriveøvelserne, ("skriveøvelser"!), så jeg et kort øjeblik lukkede øjnene helt, mens jeg slubrede det sidste koffeingrums i mig. Dét skulle jeg ikke have gjort! Havde jeg dog blot kigget i koppens grums, og troet på at den slags gammeldags fup virkelig kunne sige noget om fremtiden... Men det gjorde jeg ikke. Måske ville jeg så have tilbragt resten af livet med at studere kaffegrums. Jeg åbnede i stedet øjnene igen. Og troede ikke på dem. Mit syn havde ændret sig, endda i en grad så jeg gned mine øjne som en gal. Eller mit syn så tingene som de virkelig var.

Daniel Mantel

Om det var det ene eller andet, ja det viste sig flintrende ligegyldigt. Den talende persons ord og sætninger kom ud af hendes mund fuldt synlige. Ikke blot som billeddannelser i min chokvågne hjerne. Ordene kom fysisk konkret ud af munden, klippet over af et punktum eller et ophold før næste afsnit. Og en kommentar eller et spørgsmål fra en af de andre omkring bordet, kom ud som en lysende synlig sætning, hvert bogstav distinkt poppende frem, enten langsomt som en sæbeboble eller en hurtig maskingeværsalve. Alt efter sætningen; tøvende kommentar, indskudt spørgsmål, eller noget tredje: Ordene fremviste det, så det var unødvendigt at lytte. Mine øjne nægtede at tro sig selv, prøvede at trille ud af deres huler, stod på stilke, klippede synsnerven over, kortsluttede forbindelsen til hjernen. Men det var virkeligt. Alle sætninger, uanset fra hvilken mund, blev trukket ud som en tryllekunstner trækker meter efter meter af sammenbundne tørklæder ud af munden, til almindelig morskab og bifald. Og hang bagefter og blafrede i luften, blev filtret ind i hinanden, eller lagde sig ud over bordet. Og efterhånden som det blev fyldt med forskelligt farvede korte og lange stumper, gled enkeltord og snart hele sætninger fra bordet og ud i lokalet; snoede sig rundt om tilfældige genstande eller lagde sig hen over de stadig talende personer. Nogle af dem havde sætninger liggende som en turban på hovedet, andre måtte rejse sig og ryste arme og ben fri for omklamrende komplicerede sætninger. Mens de talte videre; havde rejst sig i den gode tro at de havde noget væsentligt at sige. Væsentligt eller ej; flere strimler strømmede ud af deres munde, rummet blev så fyldt med bogstaver, ord og sætninger, at hvert hjørne og den mindste lille krog var fyldt, og loftet ikke mere synligt, eller rettere var som bygget af flere lag sætninger; med skiftende glimt fra enkelte ord, som et overdrevent altdækkende julehysterisk lyskædevanvid. Med enkelte fugtige pletter fra tryllekunstnerens mundvand eller maveindhold. "Skrivekursus"? Jeg var komplet mundlam, – gudskelov og heldigvis! – og fattede ikke at de andre kunne lade som ingenting. Det blev hurtigt klaustrofobisk, vibrerende selvarrangerende sætninger i et væmmeligt og hastigt voksende utal, pressede ilten ud af de få luftlommer der var tilbage. Midt i min panik slog det mig hvor vi var. Og det slog hårdt: Et bibliotek! Stadig og på trods anno 2015 med mange bøger. Bøger! Fyldt med ord og sætninger. Hvad ville de ikke fylde, hvis de blev sluppet løs, trukket ud i endeløse baner, knyttet sammen af hver deres tidslinie eller plot eller hovedperson eller... Jamen bare en bogs titel kunne være ordet der fik bægeret til at flyde over! Og med de millioner af bogstaver... Vi ville jo blive mast og kvast til støv af både tåbelige og kloge sætninger, afsnit, kapitler, og... Åh nej; al faglitteraturen! Tungtvejende sandheder og naturlove og fodnoter og

Daniel Mantel

de rigtig tunge drenge, filosofien, og Kirkegaard og Sartre og alle grækerne og Tolstoy og vores egen H.C.Andersens eventyr og Grimms! Og tegneserier? Lydbobler i fysisk form? Og, apropos, lydbøgers mange ord? Nejnej...

Jeg skulle lige til at skrike; råbe de andre op; få os alle ud før... Men nåede lige at klappe i før det første ord kom ud af min mund.

Hvis jeg sagde noget, endda råbte; versaler!; KUNNE det jo være lige netop de få ord der fik alt til at synke sammen. Resigneret tavshed fra min side. Mens jeg så de andre fortsætte deres kvælende hivende sætninger frem. Og forberedte mig på en forhåbentlig hurtig død. Så snart alle bøgerne opdagede hvad en andenrangs tryllekunstner kunne gøre. Gennem lianerne i den tætte ord-jungle, anede jeg at sektionen med selvbiografier begyndte at røre på sig. Det var absolut sidste chance, nu eller aldrig.

Jeg sprang op, til de andres overraskelse, så deres halvt færdige sætninger hang ned ad dem, og prøvede at mase mig hen til udgangen. Ordet 'udgang' indgår i en del sætninger, hvilket lokkede og narrede mig. Jeg kom uvilkårligt til at bande højt; kunne tydeligt se mine "Pokkers!" og "Satans.." låse sig fast til og forstærke muren af sammenbundne sætninger.

Jeg håber at jeg kom ud. Og ikke blev snydt af sætningen "Jeg håber at jeg kom ud." Jeg ved det rent faktisk ikke. "Jeg ved det rent faktisk ikke"?

...OG HASTIGT HJEM, HURTIG SLUTNING.

Jeg undslap mirakuløst det ordsprængte bibliotek, der med sin ekstreme massefylde allerede var ved at tvinge kloden ud af sin bane. Hvilken lettelse! At komme helskindet ud fra bygningen, hvor sætningerne piskede vildt rundt i luften, og de enkelte bogstaver hvinede som kugler om ørene på mig. De stakler der ikke nåede ud... Allerede gnavet ind til skelettet af ord med flænsende tænder. Dér var jeg heldig! Kun nogle få skrammer af bastante titler der havde prøvet at spærre udgangen. Pyha! Nu kun Helhedsplanens mangeårige smadring af den min i forvejen smadrede bydel. Aldeles hjemligt. Hurtigt ind i min opgang, og klar, med et lille suk, til mine 41 m2 med altaner til endimensionale mennesker. Som jeg i øvrigt for længst havde opgivet at benytte; det grønne område med træer og fugle var forlængst overtaget af store

Daniel Mantel

navn, så skidt med det store mindretal. Det var jo også sådan nogle som os, der overhovedet brugte biblioteket. Denne dag med ret så katastrofale konsekvenser. Sådan er det med ord; man ved aldrig hvor man har dem. Da jeg låste mig ind, kom jeg i tanke om hvad naboen havde fortalt et par dage før. Og blev en smule bekymret. Spørgsmålet "om jeg også havde kakerlakker", sad i mit baghoved. Jeg ønskede bestemt ikke besøg af dem, og snakkede desuden ikke kakerlaksk. Men den kakerlak der mødte mig da jeg trådte ind, snakkede gellerupsk. Det var nu ikke just beroligende. Specielt ikke da den var på størrelse med en mindre gravko. Som dem der kravlede frem og tilbage neden for mine vinduer. Jeg bryder mig ikke om kryb, men denne kakerlak var ikke kryb. Når et insekt er mere end dobbelt så stort som dig selv, tiltaler man det i hvert fald ikke som 'kryb'! Jeg nåede næsten ikke at blive vanvittigt bange, kun lidt tissen i bukserne, før mega-lakken gav mig en direkte ordre med truende følehorn op i ansigtet på mig: "Du lægger bare alle nøgler på bordet, og det skal være nu, og så smutter du, og du har aldrig boet her. Fatter du det, eller ska' du ha' det snittet ud i pap med disse?" Den prikkede til mig med et par af sine behårede kæmpeben, så jeg halvt vaklede halvt blev skubbet tilbage mod opgangen. "Vi gider ikke ha' sådan noget småkravl i vores bolig, så fuck af, og det kan kun gå for langsomt. Skrid, før vi er nødt til at hælde dig ud." Og det var virkelig et 'vi' med vægt bag: På vej væltende og kravlende ud, så jeg dens venner. De fyldte de 41m2 så mure og vinduer var ved at sprænges. Der var næsten ingen luft, kun kakerlak. En af dem sad endda på mit toilet med åben dør. Af nødvendighed; den fyldte hele badeværelset så døren hang skævt på hængslerne. "Hva' fanden glor du på, er du pervers eller hva'?" Komplet uden hjerne kravlede jeg ned ad de svimlende høje trin, pilede ud under opgangsdøren, og zigzaggede over og under gangbroen, skrækslagen over den fri luft, ind under den nærmeste sten.

Birger Juel Jensen og Karen Stoltze

The Olive Tree

The Olive Tree
with a stem
wrinkled as an old lady
both with a grey sprinkled head you
remember the storm
You whisper from amongst the
leaves:
All is well
my olives ripen
black but with constancy
the grey-green oblong leaves
stretch their fragile hands upwards
Forget your dreams of grandeur,
they say lay down in the withered
grass small and joyful

That 's all, folks!

Tak for i år og med denne Jørgen Wassilefsky-video siger vi på gensyn den 21. marts 2016.

Og måske for, som parret sagde da de sagde farvel...

Appendix – Forfatterne

Leif Achton-Lynegaard

Født 1954. Har fået udgivet 3 digtsamlinger , 2 novellesamlinger og 1 roman (Håndkraft i 2015) Har også medvirket i diverse danske, norske og svenske antologier og tidsskrifter . Er stærkt inspireret af surrealisme og ordlege i sine digte og skrivelier. Deltager i Reflex for syvende gang, senest var nr. 29.

Kamal Ahmane

Har skrevet "Bindeled" udgivet 2008 (Forlaget Giv Dig Tid).

"Vejen til Trigeparken",udgivet af beboerforeningen Ringgården i 2013.

Medforfatter til en bog på fransk "Laïmèche Ali, l'Irréductible Révolutionnaire" udgivet hos forlaget L'Harmattan i Frankrig.

Har tidligere bidraget seks gange i Reflex, senest i nr. 19. Digtet "Kære flygtning", som han har bidraget med i dette nr. er fra hans nye digtsamling. Født 1970 i Algeriet.

Peter Albrechtslund

60 år og debutant i Reflex. Peter har en lang karriere i rejsebranchen bag sig og blev pensioneret i 2014. Han er far til tre voksne børn og bedstefar til et lille barn og debuterer med et digt om at se sine efterkommere komme til verden.

Thorvald Berthelsen

Født 1948. Har udgivet faglitteratur og digtsamlinger på svensk, engelsk, serbisk, bosnisk og kroatisk. Har været formand for den lokale forfatterforening StORDstrømmen fra 2012 og fik i den anledning prisen som Årets Kulturelle Ildsjæl ved Folkemødet på Bornholm i 2014. Han har senest udgivet samlingerne Hulens år i 2013, Utidig i tide 2 og Sakskøbing Blanding 2014 og Haiku Mjesavina (Haiku Blanding) i Bosnien i 2015 udover bidrag til forskellige antologier. Deltager i Reflex for syvende gang, senest i nr. 30.

Sean Ryan Bjerremand

Født 1977. Ansvarshavende redaktør for Reflex siden juli 2015 og deltager for 11. gang. Senest med i nr. 31. Har tidligere udgivet e-bøgerne "Yeah! Yeah! Yeah!" (2014) og "How Are You?" (2014) gennem saxo.com og bidraget til antologien "Hov! Vent et øjeblik". Uddannet international markedsføringsøkonom og arbejder i Bilka som datovarekontrollør og områdeansvarlig.

Tomas Dalgaard

50 år og fra Århus. Har arbejdet i mange år som pædagog. Selvudgav den satiriske Rettidig Ømhed i 2013. Skriver stadig politisk satire men også på erindringer om en turbulent opvækst og hvad der ellers falder ham ind. Deltager i Reflex for anden gang, senest med i nr. 31.

Tommy Flugt

Født 1941. Debut 1969 som forfatter med digte i Vindrosen. Medlem af Røde Mor 1970–73. Studier på Københavns Universitet, inden han i årene 1970–72 blev uddannet som filminstruktør på den Danske Filmskole 1970–72. Har lavet kortfilm og skrevet digte, romaner og udgiver Aurora Tidsskrift for Kunst.

Medlem af lyrikerne i Dansk Forfatterforening og medlem af Dansk PEN. Tidligere underviser på VUC i Holbæk gennem 35 år.

Fuldtidsforfatter og fotograf. Bor på Tuse Næs og deltager i Reflex for femte gang, senest var nr.24.

Katrine Lund

19 år og debutant i Reflex. Udgav i 2014 bogen "Imperfekt" via books-on-demand. Bosiddende i London, men har ellers levet i Århus indtil 2015. Skriver i en meget spontan stil og holder utroligt meget af at lege med sproget. Læs mere om Katrine [her](#)

Henrik Giversen

Født engang – ikke i går – og bor i Aarhus. Gennem en årrække en drivende kraft i Poetklub Århus, blandt andet med arrangering af Poetry Slam. Beskriver sig selv således: "Kan godt lide talesprog!" Debutant i Reflex.

Anett Sällsäter Christiansen

Født 1970 og kom til Danmark fra Stockholm i 1988. Hun er forfatter til romanen "Brabrand 8220 – en ung kvindes fortælling", som blev udgivet 2008 og senere er vurderet til at være verdenslitteratur. Hun bidrager til Reflex for anden gang, denne gang med et digt om fødebyen i et voksenperspektiv efter en nær slægtnings død. Læs mere om Anett [her](#)

Mikkel Grøn

Født 1977. De mange undergrundsshows, han har optrådt med i forbindelse med blandt andet Poetklub Århus, har bestået af traditionel oplæsning, impro-lyrik og projekter med musikeren Eyefix. Mikkel Grøn har tidligere udgivet 3 bøger.

Poul Høllund

Poul Høllund Jensen, født 1936.

Aktuel med sin tredje digtsamling: Tilsat en knivspids misundelsens natmad på forlaget Ravnerock.

Se et spritnyt tv-interview med Poul [her](#).

M.A.W.I.M.

M.A.W.I.M. er en historisk person, der som et såkaldt vidunderbarn rejste med sin far rundt til europæiske konge- og fyrstehuse og imponerede med sine virtuose færdigheder på et klaver.

Nete Krøll

Betragter skrivning som en passion, der gør livet helt. Skriver minimalistiske digte, samt meretraditionelle digte. Inspirationer er som oftest kvindeliv, musik og tanker om poesi. Især Tove Ditlevsens lyrik er et forbillede.

Nete er 48 år og deltager i Reflex for ottende gang og var senest med i nummer 31. Læs mere [her](#).

Lene Julskov Krøyer List

Lene Julskov Krøyer List (* 1968) er aktiv på bloggen [Slagterhund og Musselmalet](#), ligesom hun har haft bidrag med i tidsskriftet Hagla. Deltog i Reflex for første gang i nr. 31. Hun skriver intense, men ligefremme digte, der spænder fra det romantisk inderlige til det socialt indignerende – ofte med et humoristisk twist.

Daniel Mantel

54-årig århusianer. Mere end 35 års eksperimenter med det talte ord; deltagende i og initiativtager til utallige projekter og konstellationer. Inkluderende og implementerende de fleste andre kunstarter. Indimellem publiceret i div magasiner fra Hvedekorn under Borum og frem, journalistik (Information), tekster til musik, etc.; Lydpluslitteratur/Geiger, Vild med Ord; cd & festival. Blog. [Roman](#) påtænkt færdig '16. Deltager i Reflex for anden gang.

Luchessi Montecillo

Født 1984. Alsidig inden for blandt andet poesi, tegning og design. Flittigt benyttet illustratør i Reflex og deltager i dette nummer med ikkeudgivne tegninger fra nummer 31, som har fået lagt tekst til. Hun er aktiv på flere fronter i Aalborgs kulturmiljø, både som udøvende og formidler, og er medlem af 9000 ORDs aktivistgruppe.

Eri Neja

[Eri Nejas](#) melodiske performances spænder fra intime erotiske tekster til rablende rytmiske danse og soli på bambustrompet m.m. Den 68-årige københavner med bopæl i Århus deltog for første gang i Reflex i nr. 31. En showmand med charme og dybde.

J Nyd

[J Nyd](#), 53 år, begyndte på det hedengangne digte.dk, og poetklubber i Aalborg og Aarhus. Medlem af 9000 Ord. Poetry slammer under navnet Jan Nygaard. Skriver meget bredt. Ansvarshavende redaktør for Reflex fra nr. 1 (2008) til nr. 30 (2015) og har bidraget til alle numre.

Søren Gehlert Schmidt

Søren Gehlert Schmidt er født i 1971 og har udgivet 2 digtsamlinger, senest "Digte kan man jo ikke snakke med nogen om" (saxo.com). Han skriver også tekster til musik og borer huller i sproget et snedigt sted mellem melankoli og anarki.

Karen Stolze

Født i 1949 i Aarhus. Cand. mag. og Tidligere underviser i folkeskolen, på lærerhøjskolen og i gymnasiet. I 2008 debuterede hun i antologien Quintologi. Hun har publiceret digte flere gange i Reflex, senest i nummer 18. Karen Stoltze udgav i 2014 et eventyr for børn. Karen Stoltze var med til at stifte poetklubben 57nord og er i dag aktiv i poetsammenslutningen 9000ord i Aalborg.

Deltager sammen med kæresten Birger Juel Jensen, der er fotograf til billeddigtet.

Anni Birgit Sørensen

52 år og deltager for 15. gang i Reflex. Var senest med i nr. 31. "Jeg forfatter digte, aforismer, sange og kortprosa som hobby, da jeg er førtidspensionist p.g.a. en kronisk lidelse; fibromyalgi, der desværre nedsætter min arbejdsevne meget. Tidligere har jeg haft en hel

del varierende arbejds erfaring indenfor forskellige brancher, men er primært uddannet som boghandlermedhjælper. Jeg har studeret ved Århus Universitet." Læs mere om hendes danske poesi på hendes [hjemmeside](#).

Kell Ivan Thygesen

62 år og bor i Aalborg. På Kells [hjemmeside](#) finder du masser af information om Kells forfatterskab, der spænder over flere genrer – også sangtekster. Kell har i mange år været tilknyttet Reflex´ s redaktion og har bidraget med tekster til alle numre af Reflex. Underviser til dagligt indvandrere i dansk på AOF i Frederikshavn.

Oscar Vela

Født 1959 og deltager i Reflex for femte gang. Var senest med i nr. 27.

"Jeg er ofte blevet spurgt hvorfor jeg laver kunst, jeg har kun et enkelt svar på det, fordi jeg ikke kan lade være, så længe jeg har noget på hjertet så længe vil jeg blive ved med udtrykke mig på det medie som jeg finder passende, længer er den ikke."

Anja Wadum

Født 1977 og fra Sæby. Udmærket hverdagspoet, der skriver frit fra leveren i en meget umiddelbar tone. Deltager i Reflex for femte gang og var senest med i nummer 29.

Steffen Weiss

Autodidakt digter, skriver i mange retninger; hvad der falder ham for brystet, men har alligevel en umiskendelig nyromantisk og skrøbelig tone i sine tekster. Har skrevet siden sit 17. år, holdt pause fra 1983 frem til 2004, hvor han begyndte at skrive igen. Samme år begyndte han at drage ud i byen for at læse digte op i den københavnske undergrund og har gjort det lige siden. I 2005 selvudgav han digtsamlingen "Kun papir[brænd det før din nabo]", i 2010 bidrog han med tekster til antologien "Hov vent et øjeblik", og er sidst udgivet i antologien "Vintage '13" for Underskovens 10 års jubilæum.

Jørgen Wassilefsky

Født 1943. Boganmelder, digter og forlægger gennem sit forlag Spanggaard Art. Aktiv netværker på Facebook gennem gruppen Forlaget Spanggaard Art v/ Jørgen Wassilefsky. Har udgivet digtsamlingen "Landet bag ordene" i 2012, med kunstneren Hannah S. bogen: "Reb trækker storm" i 2013. 2014 etablering af forlaget Spangsgaard Art. Startede op med sin egen bog: "OpoPONax", og siden blev det til en række udgivelser. 2015 udkom digtsamlingen "Skygger flakkende", som har fået gode anmeldelser. Deltager i Reflex for tredje gang og var senest med i nr. 31.